

En oče, ki je ležal na smrti posteli, pokliče svoja dva sina k sebi. Poklicil jih je, kako naj ženevita in potem jima veli; naj to malo blage, kar ga skupaj spravil, med sabo ne pol prajst razdelita. Svelje jima tudi; bož potem, ko ga pokopljajo, iz hiše gresta, ker če ne bi ju utegnil gospodar iz hiše izgnati. Vse vrnije in sinova kajpolovici sta med sabo, kar jima je oče zapustil.

Zdaj se odpravila mati ^{činjenemu} velikemu mestu, kjer sta se pomod z očetom svakrat bila. Menila sta se po poti vse "sote" reči, posebno pa to, kako bosta kupcajij začela in po posteni poti obogelela. Nazadnje privedeta tudi; nato, da mlajši brat Gasper, star, tega popreša, k'onec premore, Pog ali hudič? Karavno so ga domači gospodar Kaplan učili, da je Pog vsega mogočen a in da je Pog nepokorne angeli v hudiče sprecbail, ker so hoteli biti k'ez-uj.

Mohor je zmiraj trdil, da je Pog močnejši od hudiča, Gasper pa da ne, tako, da se na, zadnje prav spila zastrau tega. Vsa je svojo ta trdil, in vsak je hotel več vedeti. Ker sta videla, da prepira ne bo konec, reče Gasper Mohorji: "Kaj, stari, vsak svojo polovico premojenja in prvega elovena, ki nas sreča, uprašava; kar bo ta rekul, to bo veljalo. Če poreče, da ima Pog večjo moč, kakor hudič, zgubim jaz svojo polovico in vse k'otojje. Če bo pa moje misli, zgubio ti bode in vse bo moje. Kaj pravis k' Fenue? Naj bo odgovori Mohor čudno im nazlo, kakor bi hotel hudičnega Gasperja

skregati. Mista mnogo hobila, ko pride jima a neki črno oveti i'krice navoti. Hitro ga popreša Gasper, kaj bo misli. Hm - kaj ne več, odgovori stric, da je hudič zmiraj močnejši, kakor Pog. Taj ima vse v svoji oblasti. Tako je zgubil Mohor svojo premojenja, ali zije bil svet, da je njegova prava in n'kakor ni hotel obupat, zovolj tega. Mo stari ^{pa} se parjo na pulnjo vsak, pravi Mohor, se j hudi lakko, kdor jo zgubi, se par mesecer v starej. Cemo videti, za k'oterega bo glasoval oni eloven, ki tako možko proti namu ^{stopa} k'otaka. Prav kaj, odgovori Gasper.

Zdaj priveda do kistega moza. Bil je ravno tisti i'krice, kteremu sta toto a vprašanje nastavila, ali onadva ga mista spoznala, ker je bil drugači obleden. K'oto več premore Pog ali hudič? Hudič, pravi i'krice, in zpet je zgubil Mohor svojo avarjo.

Gresta naprej. Mohor je bil zovolj prevelike izgube žalosten, na vendar si je mislil, da gamore vendar vadijo u'obiti; ako se v tretje stavi. Zato reče bratu: Ti stavi vse k'otojje na premojenja, kar si od mene dobil, jaz pa staviš oči, da Pog močnejši, kakor hudič. Kajja je storjena, ali zopet zgubi Mohor, ker prešni i'krice, toda preoblečen, je zpet razsodil, da hudič več premore nego Pog.

Zdaj pravi oslepjen Mohor brata, naj ga peče v gozdu pod naj višji hrast in naj ga ondi pustil. Ostlej naj g'še, kamor mu je žubo. Gasper stori to, na to kaspi Mohor pod hrastom, k'otat slopiim penom mu na kaneta dva želova v očesne luknje, in zdaj doli svoje oči nazaj. Ko se je prebuntal, videl je ravno tako čisto kakor poprej. Ali ker je bilo mokro po hlez, ni hotel Eoz noč z'olej ostati, zato se splazi na tisti visok hrast, pod pod kterim je legel; kar privede ob j'avnajsti ^{proti} sta cela vrstastarih razprošenih bab pod hrast. Zjilo so i'brije "ali" Carovnice. Pogovori njihovi so bili grozno čudni; tako, da jita je Komaj zastopil. Kar začne vija teh vaviti, da je Kraljev k'eer zavdala, in da jo nekdo veči ne o'bravi; razen, če jej da piti k'ovjaki z'noj pot. Kmalu potem o'idejo Carovnice. Zdaj je k'azavosti vedel, k'omaj se dan z'azori, zleze iz hrasta, v kterem je bila plina hči Kraljeva na smrt boljua. Ker neravnost gre pred kralja in mu pore, da on lahko njegovo hči opravil.

Ta ga z veselim sprejme in mu obeta ^{se} kve za ženo diti, če jo smrti reši.

Zdej vzame Mohor prav tolatega konja in gre z njim na plan prostoren kraj. Ondi ga kasete ringa naganya tako hudo, da se pti, kakor okopena miš. Na to skri z nje in naloži v polno posado potu. Vmivi se na kraljev dvor, da bolnej hčeri ono reč pit. To je bolezen hitro razpovilo, ki je ~~se~~ ozdravila, Jabiljo je za keno in postal je kraljev jet. Kaj v glava nekosi ni dan Mohor, ki je bil zdaj v kraljevi palači, iz okna na trgu človeka, ki je vse "soti" reči prodajal. Spoznal ga je precej za brata Gaspereja. Hitro ga k sebi pokliče in mu reče prijazno: "Kto je močnejši, Jozab ali hudič?" Gaspere se strase in spozna brata Mohorja, koga je že Javns mrtvega mislil. Ostal je zdaj, da je Jozab močnejši od hudiča.